

FEDERATIA SINDICATELOR DIN EDUCAȚIE

„SPIRU HARET”

Afiliată la Internaționala Educației

REVISTA PRESEI

3 decembrie 2018

HOTNEWS: Ecaterina Andronescu, despre cazul elevilor care au înnoptat în Catedrala din Alba Iulia: Lipsă de responsabilitate crasă; e necesar să înăsprim sancțiunile pentru asemenea situații/ V.M.

Ministrul Educației, Ecaterina Andronescu, a spus că profesorul care a însoțit în excursie cei 22 de copii din Olt, care au înnoptat în Catedrala din Alba Iulia, a dat dovadă de iresponsabilitate și că vor fi luate măsuri necesare după ce Inspectoratul Școlar Olt va încheia ancheta. „Pentru asemenea situații cred că este necesar să înăsprim sancțiunile, poate în felul acesta crește responsabilitatea profesorilor”, a afirmat ministrul.

„Profesorul a dat dovadă de iresponsabilitate, pentru că nu pleci în excursie cu peste 20 de copii până nu le asiguri cazarea și nu te asiguri că pe timpul transportului - și la dus, și la întors - lucrurile sunt în ordine. Am fost și eu ieri la Alba Iulia, orașul nu l-am văzut niciodată atât de aglomerat, populația era pe străzi, te gândești cum să transporti atâția copii când situația este în felul acesta”, a declarat Andronescu, duminică, într-o intervenție la Digi24.

Ministrul Educației a spus că așteaptă rezultatele anchetei desfășurate de Inspectoratul Școlar Județean, pentru că „nu aș vrea să se mai repete asemenea situații”.

„În Legea învățământului sunt prevăzute sancțiuni. A pus în pericol viața a 22 de copii. Nu putem trece cu ușurință peste așa ceva. Aștept raportul inspectoratului, nu aș vrea să mă antepun (..) După părerea mea, pentru asemenea situații este necesar să înăsprim sancțiunile, pentru că poate în felul acesta crește responsabilitatea pe care și-o asumă profesorii”, a afirmat Ecaterina Andronescu.

Anterior, ministrul a avut o intervenție pe acest subiect și la Antena 3.

„Nici pe mine nu m-a revoltat mai puțin. Potrivit reglementărilor în vigoare, profesorul trebuia să se asigure de toate condițiile pentru copii în timpul transportului și, dacă era gândită peste noapte, rămânerea în Alba Iulia sau cum a ajuns trenul foarte târziu. Este lipsă de responsabilitate crasă, inspectoratul școlar va face o anchetă și nu cred că lucrurile vor rămâne așa. Părinții nu înțeleg cum au acceptat să plece copiii în excursie. (...) Aștept ancheta inspectoratului și o să luăm măsura care se impune”, a declarat Ecaterina Andronescu, potrivit Mediafax.

Precizările vin după ce 22 de copii din Olt, cu vârste între 11 și 14 ani, însoțiți de un profesor, au fost găsiți în Catedrala Reîntregirii Neamului din Alba Iulia. În noaptea de vineri spre sâmbătă, cei 22 de copii ar fi dormit în catedrală, iar a doua zi au asistat la ceremoniile organizate de Ziua Națională. A doua noapte, unuia dintre copii i s-a făcut rău, grupul fiind găsit astfel de reprezentanții Inspectoratului pentru Situații de Urgență Alba.

Potrivit purtătorului de cuvânt al ISU Alba, locotenent Alina Marescu Dumitrescu, un apel la 112 a anunțat, sâmbătă seara, că un băiat se simte rău în interiorul Catedralei Reîntregirii. La sosirea echipajului de prim ajutor s-a constatat că era un grup de 22 de copii și un profesor, care erau în Alba Iulia din data de 30 noiembrie și care nu aveau cazare. La fața locului au fost trimise mai multe ambulanțe, fiind evaluați toți copiii.

Copilul căruia i s-a făcut rău a ajuns la spital, iar ceilalți 21 de copii și profesorul au fost duși la Colegiul Național "Horea, Cloșca și Crișan" din Alba Iulia, unde, în contextul unui număr mare de vizitatori așteptați de 1 Decembrie, a fost amenajat "un spital de linia întâi" și existau, ca atare, paturi.

Elevii provin de la Școala Gimnazială Dăneasa, județul Olt.

Inspectoratul Școlar Județean Olt va începe luni o anchetă în cazul celor 22 de copii care erau la Alba Iulia fără cazare și au înnoptat în Catedrala Reîntregirii Neamului, pentru a afla în ce condiții au plecat cu un profesor și de ce nu au avut cazarea asigurată.

Purtător de cuvânt al ISJ Olt, Mirela Paraschiv, a declarat pentru Mediafax că se va constitui comisia de cercetare, care va încerca să afle ce s-a întâmplat exact. „Se va constitui comisia de cercetare și în

urma evaluării situației vom avea niște concluzii și se vor lua niște măsuri”, a spus Mirela Paraschiv. Directorul școlii din Dăneasa despre cei 22 de elevi fără cazare la Alba Iulia: „Planul s-a încurcat un pic”

Profesorul care a însoțit cei 22 de copii din Olt la Alba Iulia „a avut un plan care se pare că s-a încurcat un pic”, declară directorul Școlii Gimnaziale Dăneasa (Olt), Georgian Dănescu. Copiii urmau să doarmă fie în tren, fie la o școală.

Georgian Dănescu, directorul școlii de unde sunt cei 22 de copii aflați fără cazare în Alba Iulia, a declarat pentru Mediafax că excursia a fost organizată de către profesorul de religie, cu acordul părinților.

„A avut acordul părinților, a avut declarațiile acestora și a primit și avizul școlii. A avut un plan care se pare că s-a încurcat un pic, trebuia să se reîntoarcă ori în noaptea următoare, adică elevii să doarmă cumva tot pe tren, sau să rămână, aveau o variantă ajutătoare, să rămână la liceul unde au și rămas, nevoiți cumva din cauza situației, în noaptea de sâmbătă spre duminică”, a spus Georgian Dănescu.

Acesta susține că elevii nu au dormit la catedrală, ci au fost acolo doar pentru a asculta „colinde și cântece patriotice”, după care urmau să meargă la un liceu pentru a înnopta. „Dar atunci i s-a făcut rău copilului respectiv și s-au schimbat puțin lucrurile. Nu dormeau la Catedrală”.

Directorul Școlii Gimnaziale Dăneasa îi contrazice pe reprezentanții ISU Alba, care au declarat că elevii și-a petrecut noaptea de vineri spre sâmbătă în catedrală, și spune că elevii au dormit în tren.

„A anunțat (profesorul - n.r.) de când au plecat că ar fi varianta să rămână acolo, părinții au fost de acord cu ambele variante, fie să se întoarcă sau să rămână acolo. Dânsul fiind de religie, fiind un seminar teologic, probabil că vorbise cu profesorul de acolo”, a spus Georgian Dănescu, adăugând că inițial nu era vorba despre 22 de elevi, „dar numărul lor a crescut în ziua plecării și, nedorind să îi refuze, i-a luat pe toți. Nu este prima dată când pleacă și nu au fost probleme până acum”.

La rândul său, inspectorul școlar general al ISJ Olt, Adrian Bărbulete, a declarat că luni dimineață o echipă va merge la Școala Gimnazială Dăneasa, pentru a face investigații. La această oră, potrivit lui Adrian Bărbulete, elevii sunt în siguranță, în trenul cu care se întorc acasă.

"Am luat legătura cu directorul unității școlare, inclusiv cu profesorul în cauză, copiii sunt în tren, sunt în drum spre casă, ajung la ora 18.30 în gara Drăgănești și vor fi preluați de microbuzul școlar sau pe unii îi vor prelua părinții pentru că așa au stabilit, să-i aștepte la gară. Sunt în regulă, toți sunt bine, sunt în afara oricărui pericol. Copilul care a ajuns la spital am înțeles că a fost dus pentru că se panicase, din ce am înțeles de la profesor, nu pentru că îi era frig sau că nu au avut de mâncare. Am înțeles că profesorul a mai fost cu el și acum doi în ani în excursie, că se duce copilul în excursii, dar că fiind de clasa a VI-a, a adormit și când s-a trezit s-a panicat un pic. Mama elevului i-a zis profesorului: 'Domn'e, dacă mă sunați pe mine, nu mai era nevoie să sunați la 112, că îl linișteam eu'. Așa mi-a zis profesorul. Da (părinții au fost de acord cu excursia - n.r.). Când pleacă în excursie, se semnează niște documente că sunt de acord. Toată lumea știa, niciun părinte nu e nemulțumit, au încredere în profesor, au mai făcut excursii de genul ăsta", a spus inspectorului școlar Adelin Bărbulete pentru Agerpres.

Profesorul de istorie și religie care îi însoțește pe copiii din Dăneasa, Ion Bodea, a spus că elevul pentru care a fost solicitată asistență medicală s-a panicat după ce adormise pentru scurt timp în timpul unui concert de colinde în Catedrala Reîntregirii.

Dascălul a afirmat că nu a rezervat cazare deoarece aveau două posibilități de a pleca spre casă: în aceeași zi, cu un tren ce trebuia schimbat la Simeria sau cu unul direct, duminică dimineață, situație în care ar fi mers să înnopteze cu copiii la un seminar din Alba Iulia, cum stabilise anterior cu un responsabil din cadrul așezământului.

Ion Bodea a mai spus că, atunci când a sunat la salvare, se aflau cu toții în catedrală, la un concert, la finalul căruia urmau să meargă la gară, dacă nu erau oboșiți elevii, ori spre seminar, pentru a dormi și a pleca dimineața spre casă. Până la urmă, au înnoptat la Colegiul Național "Horea, Cloșca și Crișan". Dascălul a adăugat că au avut permanent mâncare și nu au stat toată ziua în frig, ci au mers la un mall pentru câteva ore și la Catedrala Reîntregirii.

NAȚIONAL: Masuri drastice in cazul copiilor care au dormit pe jos la Alba Iulia/ Andrei Coman

Ministrul Educației Ecaterina Andronescu a demarat, ieri, o ancheta dupa ce un profesor care a insoțit cei 22 de copii din Olt la ceremonia de 1 Decembrie au dormit pe jos in Catedrala Reintregirii

Neamului din Alba Iulia. sms copii catedrala Masuri drastice in cazul copiilor care au dormit pe jos la Alba Iulia Ministrul sustine ca invatatorul a dat dovada de iresponsabilitate. Andronescu sustine ca va lua masuri necesare dupa ce Inspectoratul Școlar Olt va incheia ancheta. „Potrivit reglementarilor in vigoare, profesorul trebuia sa se asigure de toate condițiile pentru copii in timpul transportului și, daca era gandita peste noapte, ramanerea in Alba Iulia sau cum a ajuns trenul foarte tarziu. Este lipsa de responsabilitate crasa”, a declarat ministrul Educației, Ecaterina Andronescu. 22 de copii din Olt, cu varste intre 11 și 14 ani, insoțiți de un profesor, au fost gasiți in Catedrala Reintegrării Neamului din Alba Iulia. In noaptea de vineri spre sambata, cei 22 de copii au dormit in catedrala, pe jos, iar a doua zi au asistat la ceremoniile organizate de Ziua Națioanla. A doua noapte, unuia dintre copii i s-a facut rau, grupul fiind gasit astfel de reprezentanții Inspectoratului pentru Situații de Urgența Alba.

PUTEREA: “Abramburica” n-a defilat la Focșani alături de PSD/ Ion Teleanu

Ministrul Educației, Ecaterina Andronescu - “Abramburica”, a demonstrat și de Ziua Marii Uniri că este disperată după imagine.

După parada militară de la Arcul de Triumf din Capitală, majoritatea miniștrilor din cabinetul Dăncilă au plecat, cu premierul în frunte, la manifestarea organizată la Focșani de baronul PSD de Vrancea, Marian Oprisan. Însă, Ecaterina Andronescu n-a mers la Focșani, alegând să fie prezentă la parada de la Alba Iulia, unde a participat și președintele Klaus Iohannis, dar și o serie de lideri ai PNL, în frunte cu Ludovic Orban, Vasile Blaga sau Gheorghe Falcă. Practic, prin prezența la Alba Iulia, Abramburica a demonstrat că ieșit, din nou, din linia partidului.

JURNALUL NAȚIONAL: 22 de copii, găsiți dormind în Catedrala din Alba Iulia

■ **Andronescu : „Este lipsă de responsabilitate”**

22 de copii, găsiți dormind în Catedrala din Alba Iulia

Inspectoratul Școlar Județean Olt a demarat o anchetă, după ce autoritățile din Alba Iulia au descoperit că 22 de copii din județul Olt și profesorul lor de religie, care veniseră la manifestările prilejuite de Ziua Națională, au înnoptat în Catedrala Reintegrării Neamului, deoarece nu aveau cazarea asigurată. Din cauza epuizării, unui copil i s-a făcut rău. Referitor la dascălul care însoțea copiii, ministrul Educației spune că „este lipsă de responsabilitate”.

MONICA COSAC

Cei 22 de elevi cu vârste între 11 și 14 ani, de la o școală din localitatea Dăneasa, au fost găsiți în Catedrala din Alba Iulia de către pompieri. Ei plecaseră de vineri seară de acasă și au ajuns la Alba Iulia în timpul nopții, iar sâmbătă au participat la festivități.

Probabil că autoritățile nici nu ar fi aflat că elevii urmau să doarmă în biserică, dacă unuia dintre copii nu i s-ar fi făcut rău, iar profesorul nu ar fi sunat la 112.

Copilul căruia i s-a făcut rău a ajuns la spital, iar ceilalți 21 de copii și profesorul au fost preluați de autoritățile locale și duși la

Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” din Alba Iulia, unde fusese amenajat un spital de linia întâi. Acolo au primit și mâncare caldă. Aseară, copiii s-au întors acasă, însă Inspectoratul Școlar Județean Olt a demarat o anchetă, pentru a afla în ce condiții au plecat cu un profesor și de ce nu au avut cazarea asigurată.

47 Este lipsă de responsabilitate crasă, inspectoratul școlar va face o anchetă și nu cred că lucrurile vor rămâne așa. (...) Aștept ancheta inspectoratului și o să luăm măsura care se impune.

Ecaterina Andronescu, ministrul Educației

Ministrul Educației, Ecaterina Andronescu, spune că dascălul care a însoțit cei 22 de copii a dat dovadă de iresponsabilitate și că vor fi luate măsuri necesare după ce Inspectoratul Școlar Olt va încheia ancheta.

„Potrivit reglementărilor în vigoare, profesorul trebuia să se asigure de toate condițiile pentru copii în timpul transportului. Și, dacă era gândită peste noapte rămânerea în Alba Iulia, sau cum a ajuns trenul foarte târziu, nu a făcut nimic”, a spus ministrul Educației, Ecaterina Andronescu, la Antena 3.

Inspectorul școlar general Adrian Bărbulete spune că, inițial, grupul ar fi trebuit să se întoarcă acasă cu trenul, sâmbătă noaptea,

dar văzând aglomerația, profesorul a decis să meargă să înnopteze cu copiii la un seminar din Alba Iulia, cum stabilise anterior cu un responsabil din cadrul așezământului.

Potrivit profesorului, copiii au avut permanent mâncare și nu au stat toată ziua în frig, ci au mers la un mall pentru câteva ore și la Catedrala Reintegrării Neamului.

Excursia a fost organizată de către profesorul de religie cu avizul școlii și cu acordul părinților

DECIZIE

SCHIMBĂRI MAJORE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNT

Ministrul educației, Ecaterina Andronescu, a vorbit, marți, din nou despre bacalaureatul diferențiat, susținând, ca opinie personală, că absolvenții de liceu trebuie să poată alege între un bacalaureat pentru accesul la universitate și unul profesional. „La ieșire, eu cred că trebuie să rămână opțiunea absolventului de liceu în a susține un bacalaureat național care să-i permită accesul într-o universitate și o altă rută cu un bacalaureat tehnologic sau profesional care să nu permită accesul în universitate, subliniez acest lucru, dar care să-i permită la nivelul următor de pregătire un acces de profesionalizare duală”, a anunțat, marțea trecută, ministrul educației. Întrebată dacă asta va cuprinde noua lege, Ecaterina Andronescu a replicat: „Eu sunt o singură persoană, sunt foarte deschisă și cu un comportament democratic în abordări. Este un punct de vedere pe care eu îl exprim, dar sigur că ascult toate celelalte puncte de vedere”.

„Ministerul Educației are 300.000 de angajați prost plătiți, demotivați și, parte dintre ei, incompetenți. În consecință, în-șee cere premieriului să respecte legea și să acorde educației 6% din PIB. În paralel, m-am înconjurat de consilieri competenți care să mă ajute să instalez meritocritia pe toate palierele. Cu o resursă umană de calitate, corect plătită, sistemul s-ar regenera din interior și ar găsi cele mai bune soluții”, crede Andrei Gogu, managing partner în cadrul Ascendix, cea mai mare companie de training de pe piața locală.

Într-adevăr, statisticile arată că, în ciuda creșterilor de salarii din ultimii ani, angajații din învățământ au rămas cenusărele sectorului bugetar: câștigă, în medie, 2.700 de lei net pe lună (în septembrie 2018), cu mult sub nivelul salariului mediu al funcționarilor publici, care au salarii de peste 4.200 de lei net sau al angajaților din sănătate, care au ajuns la o medie de 3.500 de lei net lunar.

În opinia Ramonei Jurubiță de la KPMG, una dintre măsurile de urgență pe care le-ar lua dacă ar fi la conducerea Ministerului Educației ar fi obligativitatea ca orice discipol din România să primească pregătire specială pentru învățarea metodelor de învățare participativă, care combat analfabetismul funcțional (în memorie, ci înțelegere în context și aplicare a cunoștințelor dobândite, gândire critică), indiferent dacă proză matematică, chimie sau limbă străină.

„Pentru evaluarea profesorilor, aplicarea cu succes a acestor metode ar trebui să fie în topul criteriilor utilizate. Cu ce fonduri să facem aceste lucruri și poate multe altele? Încercând să împlin și mediul privat”, mai spune ea. Un potențial obstacol pentru această măsură ar putea fi, adaugă Jurubiță, cele 87% dintre firmele românești care nu pot acorda sponsorizări școlare.

În prezent, sunt plătitoare de impozit pe venitul microintreprinderilor 87% din totalul companiilor active, dar acestea pot efectua sponsorizări numai pentru

sustinerea entităților nonprofit și a unităților de cult, care sunt furnizorii de servicii sociale acreditați cu cel puțin un serviciu social licențiat. În timp ce unitățile de învățământ nu se încadrează pentru a beneficia de astfel de sponsorizări.

„Care este potențialul impact? Școlile pierd accesul la 20% din impozitul pe veniturile microintreprinderilor. Despre ce sumă vorbim? Estimăm această sumă la 700 milioane de euro, în mod prudent. Întreg bugetul educației pe 2018 este de aproximativ 5,11 mld. euro, deci contribuția ar fi semnificativă”, spune Jurubiță.

Todor Bîldăruș, președintele al ANIS - Asociația Patronală a Industriei de Software și Servicii - și CEO & cofondator al companiei de dezvoltare de soluții IT pentru industria financiară Fintech OS, spune că, dacă ar fi ministrul educației, ar pune accent pe informatică în primul rând.

„Această disciplină implementată în curricula școlară de la cele mai mici clase, chiar din preșcolar, are rezultate deosebite. Nu numai că performanțele elevilor vor fi mai bune la matematică, citire sau scriere, dar vor dezvolta o gândire structurată și analitică”, crede Bîldăruș.

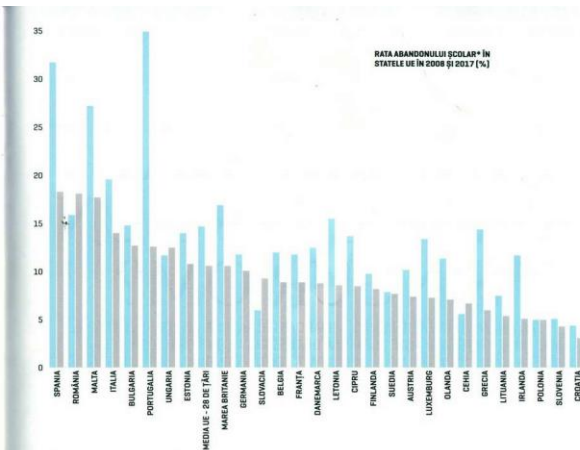
Competențele din zona informaticii i-ar face pe elevi să înțeleagă tehnologia și cum le poate ajuta/schimba viața, pe toate segmentele ei. De asemenea, studiarea informaticii și a domeniilor conexe le va dezvolta creativitatea și spiritul de inițiativă, iar procesul de învățare va fi mult mai rapid, mai ales că o parte se studiază sub forma jocurilor.

„Impactul direct va fi că România și-ar utiliza mai bine și cu valoare adăugată talentele, conducând invariabil la o creștere semnificativă a numărului de absolvenți în facultățile tehnice, precum și o însușire naturală a dezvoltării tehnologiilor emergente, care vor defini viitorul, dar ne-ar oferi și o populație consumatoare avizată de tehnologie, aptă a discernere beneficiile de oportune”, adaugă Bîldăruș. O a doua măsură-cheie este cea legată de lucrul în echipă și dezvoltarea capacităților elevilor

TODOR BÎLDĂRUȘ, PREȘEDINTE AL ANIS - ASOCIAȚIA PATRONALĂ A INDUSTRIEI DE SOFTWARE ȘI SERVICII

„DACĂ AȘ FI MINISTRUL EDUCAȚIEI, AȘ PUNE ACCENT PE INFORMATICĂ ÎN PRIMUL RÂND. ACEASTĂ DISCIPLINĂ IMPLEMENTĂ ÎN CURRICULA ȘCOLARĂ DE LA CELE MAI MICI CLASE, CHIAI DIN PREȘCOLAR, ARE REZULTATE DEOSEBITE. NU NUMAI CĂ PERFORMANȚELE ELEVILOR VOR FI MAI BUNE LA MATEMATICĂ, CITIRE SAU SCRIERE, DAR VOR DEZVALTA O GÂNDIRE STRUCTURATĂ ȘI ANALITICĂ.”

APROAPE UNU DIN CINCI COPII abandonează în fiecare an școala, România fiind astfel pe penultimul loc în Uniunea Europeană la rata abandonului școlar din 2017. Aproximativ 270.000 de tineri români părăsesc timpuriu școala în România, rata abandonului școlar - de 18,1% - fiind de aproape două ori mai mare decât media UE - de 10,6%.

* RATA ABANDONULUI ȘCOLAR ESTE CALCULATĂ CA PROIECȚIE A RĂSPUNSULUI CU VÂRSTĂ CUPRINSĂ ÎNTRU 18 ȘI 24 DE ANI CARE AU ABSOLBIT ȘCOLA ȘCOLARĂ PRIMARĂ, ȘCOLA ȘCOLARĂ ȘI MAI PUTIN DE 2 ANI DE LICEU SAU AU LUCRAT ÎN ȘCOLA VOCATIONALĂ FĂRĂ SA ABIA OPIUNIA (ȘI NU AL CONTRARIU ȘTUDIELE DIN TOTALUL POPULAȚIEI DE ACEASTĂ CATEGORIE DE VÂRSTĂ)

de a colabora. „Focalus exclusiv pe performanță individuală nu mai este neapărat de actualitate”, mai spune președintele ANIS. Un alt obstacol care stă în fața schimbării de care are nevoie sistemul de educație este mentalitatea, spun liderii din business, pentru că există o presiune socială puternică de „a fi în rândul lumii”, dar cu primul loc în UE la capitalul analfabetism funcțional nu suntem în medie. Prin urmare, profesorii ar trebui să considere normal să facă parteneriate cu firme din mediul privat, având ca obiectiv rezolvarea acestor probleme, iar atunci când evaluările profesionale vor depăși semnificativ de acest indicator, vom avea un factor motivant suplimentar, mai spune Ramona Jurubiță.

„Pe de altă parte, profesorii, ca de altfel părinții și copiii, sunt deja afectați negativ de lipsa de productivitate în ceea ce privește programa școlară, aceasta schimbându-se în fiecare an, iar schimbarea nu pare a răspunde nevoilor pieței muncii. Programa școlară nu ar trebui să fie o decizie politică, ci ar trebui să fie pregătită și cu consultarea profesorilor și a reprezentanților mediului privat”, adaugă Jurubiță. De asemenea, ar trebui introduse testări obligatorii, standardizate la nivel național, în fiecare clasă gimnazială și de liceu din România, pentru evaluarea nivelului de alfabetism funcțional, pentru a identifica evoluția acestui indicator esențial.

EVENIMENTUL ZILEI: Fiecare profesor va primi 5.000 de euro de la Guvern! Acord istoric cu sindicatele din învățământ! / Andrei Pospai

Vești bune pentru profesori! Guvernul și sindicatele din învățământ au semnat joi un acord care prevede creșterea sumelor destinate finanțării educației cu cel puțin 15% anual, comparative cu bugetul anului precedent, astfel încât să se ajungă la cel puțin 6% din PIB.

Acordul stipulează, de asemenea, devansarea creșterilor salariale, facilități pentru cadrele didactice care se stabilesc în mediul rural, fonduri de 5.000 de euro pentru dezvoltarea personală și materiale didactice.

Acordul cu Federațiile Sindicale Reprezentative din Învățământ este în concordanță cu rolul prioritar al acestui domeniu, prevăzut în Programul de Guvernare.

Iată ce prevede acordul:

Acest acord a fost adoptat joi, prin memorandum, în ședința solemnă de Guvern de la Alba Iulia.

Acordul are în vedere următoarele măsuri în domeniul educației:

Creșterea sumelor destinate finanțării educației cu cel puțin 15% anual, comparative cu bugetul anului precedent, astfel încât să se ajungă la cel puțin 6% din PIB;

Devansarea creșterii salariale prevăzute până în anul 2022, până la data de 1 septembrie 2020;

Acordarea a două salarii brute pe an pentru dezvoltarea personală și materiale didactice;

Acordarea unei sume de până la 5.000 euro pentru achiziția și modernizarea unei locuințe, precum și cumpărarea terenului necesar construcției, pentru personalul didactic din mediul rural;

Acordarea unei garanții de stat de 80% pentru creditele luate în vederea achiziționării unei locuințe;

Acordarea unei prime de instalare în cuantum de trei salarii medii brute pe economie pentru personalul didactic care se titularizează în mediul rural;

Cadrelor didactice cu o vechime efectivă în învățământ de minimum 30 de ani, li se acordă la pensionare șase salarii medii brute pe economie;

Crearea unui cont unic de dezvoltare prin intermediul căruia toate universitățile să poată demara/ finaliza proiecte de investiții;

Construirea a cel puțin 1.000 de grădinițe cu program sportiv

HOTNEWS: Copiii din Dăneasa plecați în excursie la Alba Iulia sunt în trenul spre casă / Profesorul cu care erau: Elevul pentru care a fost solicitată asistență medicală s-a panicat după ce adormise/ G.S.

Copiii din Dăneasa plecați în excursie la Alba Iulia împreună cu un profesor sunt bine și acum se află în tren, urmând să ajungă acasă duminică după-amiază, potrivit inspectorului școlar general al județului Olt, Adelin Bărbulete.

Acesta a precizat duminică pentru Agerpres că reprezentanții instituției au făcut verificări referitoare la acest caz și au constatat că cei 22 de elevi din Dăneasa au plecat la Alba Iulia pentru o zi, motiv pentru care nu au avut nevoie de cazare.

"Am luat legătura cu directorul unității școlare, inclusiv cu profesorul în cauză, copiii sunt în tren, sunt în drum spre casă, ajung la ora 18,30 în gara Drăgănești și vor fi preluați de microbuzul școlar sau pe unii îi vor prelua părinții pentru că așa au stabilit, să-i aștepte la gară. Sunt în regulă, toți sunt bine, sunt în afara oricărui pericol. Copilul care a ajuns la spital am înțeles că a fost dus pentru că se panicase, din ce am înțeles de la profesor, nu pentru că îi era frig sau că nu au avut de mâncare. Am înțeles că profesorul a mai fost cu el și acum doi în ani în excursie, că se duce copilul în excursii, dar că fiind de clasa a VI-a, a adormit și când s-a trezit s-a panicat un pic. Mama elevului i-a zis profesorului: 'Domn'e, dacă mă sunați pe mine, nu mai era nevoie să sunați la 112, că îl linișteam eu'. Așa mi-a zis profesorul. Da (părinții au fost de acord cu excursia - n.r.). Când pleacă în excursie, se semnează niște documente că sunt de acord. Toată lumea știa, niciun părinte nu e nemulțumit, au încredere în profesor, au mai făcut excursii de genul ăsta", a spus Bărbulete.

Profesorul de istorie și religie care îi însoțește pe copiii din Dăneasa, Ion Bodea, a spus că elevul pentru care a fost solicitată asistență medicală s-a panicat după ce adormise pentru scurt timp în timpul unui concert de colinde în Catedrala Reîntregirii.

Dascălul a afirmat că nu a rezervat cazare deoarece aveau două posibilități de a pleca spre casă: în aceeași zi, cu un tren ce trebuia schimbat la Simeria sau cu unul direct, duminică dimineață, situație în care ar fi mers să înopteze cu copiii la un seminar din Alba Iulia, cum stabilise anterior cu un responsabil din cadrul așezământului.

Ion Bodea a mai spus că, atunci când a sunat la salvare, se aflau cu toții în catedrală, la un concert, la finalul căruia urmau să meargă la gară, dacă nu erau oboșiți elevii, ori spre seminar, pentru a dormi și a pleca dimineața spre casă. Până la urmă, au înoptat la Colegiul Național "Horea, Cloșca și Crișan".

Dascălul a adăugat că au avut permanent mâncare și nu au stat toată ziua în frig, ci au mers la un mall pentru câteva ore și la Catedrala Reîntregirii.

Potrivit purtătorului de cuvânt al Inspectoratului pentru Situații de Urgență Alba, locotenent Alina Marescu Dumitrescu, un apel la 112 a anunțat, sâmbătă seara, că un băiat se simte rău în interiorul Catedralei Reîntregirii. La sosirea echipajului de prim ajutor s-a constatat că era un grup de 22 de copii și un profesor, care erau în Alba Iulia din data de 30 noiembrie și care nu aveau cazare. La fața locului au fost trimise mai multe ambulanțe, fiind evaluați toți copiii. Cu excepția băiatului care a rămas la spital pentru investigații, restul elevilor și profesorul au fost cazați în noaptea de sâmbătă spre duminică la Colegiul Național "Horea, Cloșca și Crișan"

HOTNEWS: Ce spune profesorul care și-a dus elevii într-o excursie de 2 zile, fără să aibă cazare

Caz grav la Alba Iulia: un elev de 11 ani a ajuns la spital după ce i s-a făcut rău în Catedrala Reîntregirii.

Adolescentul venise dintr-o localitate din Olt, împreună cu 21 de colegi și un profesor, pentru a participa la ceremoniile prilejuite de Unire. Era obosit pentru că plecase de aproape 24 de ore de acasă. Din fericire, și-a revenit și s-a întors la părinți.

Puțin înainte de miezul nopții, panica a cuprins un grup de elevi veniți la Alba Iulia de la Dăneasa - Olt. Copilașii erau în interiorul catedralei, împreună cu profesorul lor, iar unul dintre ei s-a simțit rău. Medicii de la SMURD au sosit imediat la fața locului. Copiii plecaseră de acasă cu trenul de vineri seară și, după o zi obositoare, puștiul a fost epuizat.

Ionuț Bodea, profesor: "Rămăsesem în catedrală. Ni s-a apus că la catedrală este deschis până la 11 și jumătate și în timpul colindelor doi-trei copii chiar ațipiseră. Am plecat vinerea noaptea."

Reporter. "Părinții știau că nu aveți cazare?"

Ionuț Bodea: "Da, avem acordul părinților. Am hotărât să stăm în biserică."

Reporter: "Copiii au spus că le este frig astăzi?"

Ionuț Bobea: "Și mie mi-a fost frig. Am mers vreo două- trei ore prin mall tocmai ca să nu înghețe."

Din fericire, niciunul dintre ceilalți elevi cu vârste cuprinse între 11 și 14 ani nu a avut nevoie de îngrijiri medicale. Adolescentul care s-a simțit rău a fost dus la spital pentru investigații. Câteva ore mai târziu, și-a regăsit prietenii la Colegiul Horia Cloșca și Crișan din Alba Iulia, unde cei mici primiseră cazare și o masă caldă.

Maior Ovidiu Costea, ISU Alba: "În interiorul Catedralei Reîntregirii se afla un grup organizat de 23 de copii din județul Olt. Nu beneficiau de cazare și masă, s-a organizat transportul acestora la un colegiu din municipiul Alba Iulia, unde s-a asigurat cazare și masa. Pe timpul nopții, copiii vor fi supravegheați în permanență de personalul SMURD prezent la fața locului. Se va organiza transportul acestora din gara CFR către localitatea de domiciliu."

Incidentul, chiar dacă aparent unul minor, a intrat în atenția Inspectoratului Școlar Olt. Iar profesorul de istorie și religie care a organizat excursia la Alba Iulia de Ziua Unirii ar putea fi cercetat. Din fericire, spre dimineață, elevii au pornit în siguranță spre gara din oraș, de unde au luat trenul spre casă.

ADEVĂRUL: Reabilitarea școlilor, ratată în proporție de 95%/ Florinela Iosip

Finalizarea a 2.500 de grădinițe și creșe și modernizarea a 2.000 de școli până în 2020: așa sună unele dintre promisiunile electorale ale PSD, în baza cărora a câștigat alegerile din 2016. Cifrele, la jumătatea mandatului, vorbesc de la sine: mai puțin de 300 de unități au și fost finalizate, ceea ce înseamnă 5,4%.

Epopoea construirii Catedralei Mântuirii Neamului și, mai ales, sumele de bani de la Buget alocate acestei construcții au stârnit dezbateri aprinse în societate. Unul dintre lait-motivele invocate a fost tocmai faptul că autoritățile au direcționat fonduri către Catedrală în dauna unor sectoare prioritare cum sunt Educația și Sănătatea.

În acest context, la solicitarea „Adevărul”, Ministerul Dezvoltării, al cărui buget reprezintă sursa cea mai importantă pentru construirea de creșe, grădinițe și școli, a comunicat care este stadiul actual al investițiilor în instituțiile școlare.

„În cadrul Programului Național de Dezvoltare Locală, finanțarea se realizează din transferuri de la bugetul de stat, în limita fondurilor aprobate anual în bugetul Ministerului Dezvoltării, din fonduri aprobate anual cu această destinație în bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale beneficiare. În limita fondurilor aprobate anual prin legea bugetului de stat, în baza analizei interne de specialitate a propunerilor de finanțare ale autorităților locale, Ministerul Dezvoltării întocmește și aprobă prin ordin de ministru lista finală cu obiectivele de investiții”, se arată în răspunsul trimis de Ministerul Dezvoltării la solicitarea „Adevărul”.

Care este bugetul de finanțare

Concret, Programul Național de Dezvoltare Locală (PNDL), se împarte în două etape. În cadrul PNDL - etapa I (2013-2019), prin domeniul specific realizarea/ extinderea/ reabilitarea/ modernizarea unităților de învățământ preuniversitar sunt incluse la finanțare: 356 de grădinițe și creșe, cu o valoare totală a alocării financiare de 274.033 mii lei, și 819 școli, cu o valoare totală a alocării financiare de 842.281 mii lei. Finanțarea unităților de învățământ preuniversitar a continuat în cadrul PNDL – etapa II (2017-2020), fiind incluse la finanțare: 863 de grădinițe și creșe, cu o valoare totală a alocării financiare de 1.181.872 mii lei, și 1.359 școli, cu o valoare totală a alocării financiare de 2.373.885 mii lei.

3% din lucrări finalizate în PNDL II

Numai că din unitățile prevăzute în PNDL I au fost finalizate doar 64 de grădinițe și creșe, respectiv 120 de școli, adică doar 15.65% din total, deși programul mai este valabil decât în anul ce urmează. Nici în cadrul PNDL – etapa II, situația nu este mai bună. Datele oficiale arată că au fost finalizate numai 20 de grădinițe și creșe, respectiv lucrările pentru 47 de școli. Cu alte cuvinte, doar 3% din unitățile înscrise pe hârtie au fost construite sau reabilitate.

De ce primăriile nu atrag banii de la Ministerul Dezvoltării

Mihai Coșer, purtătorul de cuvânt al Primăriei Alba Iulia, spune că există mai multe motive pentru care primăriilor le este greu să acceseze bani pentru școli. „În primul rând, ca să scrii un proiect durează aproximativ șase luni de zile. Există foarte multe chichițe ce trebuie respectate ca să accesezi

bani prin PNDL. Noi am avut noroc că aveam proiectul scris pentru colegiul pe care vrem să-l construim în Alba Iulia în momentul în care a fost lansat programul.

Și atunci am aplicat imediat. Apoi, pe lângă faptul că durează foarte mult timp să scrii un proiect, este cunoscut faptul că primăriile nu au suficient personal specializat pentru astfel de sarcini. Cea mai gravă problemă, însă, este cu licitațiile. Imaginați-vă că sunt licitații la care sunt înscrise trei firme de construcții, iar una dintre ele nici măcar nu se prezintă, dar cu toate acestea contestă licitația. Și-apoi se merge la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor, la instanță. Or, toate lucrurile astea durează”, explică reprezentanții primăriei, la conducerea căreia se află Mircea Hava, membru PNL.

De cealaltă parte, social-democratul Decebal Făgădău, primarul Constanței, consideră că nu este nicio problemă în procesul aplicării pentru primirea de fonduri de la MDRAP. „Nu ni s-a părut că este dificil să scriem proiecte pentru a primi bani de la Ministerul Dezvoltării. Singura problemă pe care am întâmpinat-o este în privința licitațiilor, pentru că firmele de construcții sau renovări se contestă între ele”, susține edilul Constanței.

Cauza: descentralizare eșuată

Însă, președintele Coaliției pentru Educație, Daniela Vișoianu, spune că numărul scăzut de construcții de unități de învățământ vine pe fondul unui proiect de descentralizare eșuat. „În contextul Centenarului se cuvine să recunoștem că dezvoltarea comunităților este împiedicată de ratarea proiectului de regionalizare și descentralizare a României. În acest moment este un proiect abandonat, căci asistăm la tot mai multe măsuri legislative de centralizare, inclusiv în educație. Strategia privind modernizarea infrastructurii educaționale a fost aprobată mult prea târziu (2017) și încă nu reprezintă cadrul de referință pentru planificarea lucrărilor de construcție și modernizare, PNDL fiind un program desenat anterior”, explică Vișoianu.

La rândul lui, Alexandru Manda, expert în politici publice la Societatea Academică din România subliniază că în anul 2018 în peste 2.500 de școli elevii merg la toaletă în curte. „Legea educației prevede oricum la art. 105, alin. (2) lit. a) să acorde bani pentru investiții, reparații capitale și consolidări în edificiile unităților de învățământ. PNDL este un instrument care ar putea fi utilizat pentru a aduce în secolul 21 infrastructura școlilor în care învață copiii României. Să nu uităm totuși că în 2.500 de unități școlare elevii merg la toaletă în curte. Acesta, zic eu, ar putea fi un adevărat proiect de țară: la Centenarul României moderne să ne asumăm că nu vom mai forța niciun elev să își facă nevoile în spatele școlii. În acest sens, văd două soluții necesare și interdependente: 1) O mai mare responsabilitate din partea autorităților locale, care să depună proiecte pe PNDL și 2) Ministerul Dezvoltării să prioritizeze proiectele ce țin de sectorul de educație”, este de părere Alexandru Manda.

ADEVĂRUL: Cum arată super-grădinița de stat ridicată la țară cu 200.000 de euro. „Nu se mai poate spune despre copiii noștri că vin dintr-o lume mai puțin civilizată“/ Cosmin Pătrașcu Zamfirache

Într-o comună din județul Botoșani se află una dintre cele mai moderne grădinițe din mediul rural. La Broscăuți, peste 70 de copii învață zilnic într-o clădire nouă, cu băi separate pentru fiecare grupă și vestiare personalizate. Totodată, copiii de la Broscăuți beneficiază de material didactic de top pentru nivelul învățământului românesc.

De obicei, în mediul rural, mai ales în județele sărace din zona de nord-est a țării, învățământul preșcolar se confruntă cu lipsuri grave. Spațiile în care învață copiii de grădiniță sunt, în multe cazuri, mici, vechi, fără autorizații sanitare și cu toalete în curte. O excepție este, însă, grădinița din comuna botoșăneană Broscăuți. În localitatea situată la peste 35 de kilometri de municipiul Botoșani, cei peste 70 de preșcolari ai comunei învață în condiții de invidiat. Grădinița de la Broscăuți este una dintre cele mai moderne din mediul rural și se ridică ca standarde inclusiv peste multe unități de învățământ, pentru preșcolari, de la oraș.

”Este o grădiniță ultra-modernă”

Noua grădiniță de la Broscăuți a fost dată în funcțiune la începutul acestui an școlar. A fost construită de la zero prin programul ”Reforma Educației Timpurii” finanțat de Ministerul Dezvoltării Regionale. Prin bugetul local al comunei Broscăuți au fost asigurate dotările și o serie de amenajări exterioare. Doar pentru construcția noii grădinițe au fost cheltuiți de la Guvern peste 200.000 de euro. Clădirea este modernă, cu ferestre mari special amenajate pentru ca cei mici să se bucure cât mai mult de lumina naturală. Totodată grădinița a fost izolată în așa fel încât în funcție de anotimp să asigure

confortul termic. Noua locație dispune de 4 săli, trei destinate grupelor de grădiniță și una clasei pregătitoare.

Totodată grădinița dispune de o sală de mese și o bucătărie cu circuit avizat din punct de vedere sanitar dar și un cabinet medical propriu dotat cu echipamente noi. Fiecare copil are vestiarul propriu, personalizat, având inscripționat numele dar și poza. Evident, fiecare copil este lăsat să-și decoreze în voie interiorul propriului vestiar. Ceea ce este cel mai important, fiecare clasă și sală de grupă are toaleta proprie. Practic, fiecare toaletă deservește maxim 15 copii. Băile sunt moderne iar educatoarele sunt fericite că au scăpat de privatele din curte.

”Pentru noi este o adevărată binecuvântare. Trebuia să mergem cu copii pe frig la toaletă. Restul rămâneau nesupravegheați. Pe cel mic aflat la toaletă nu puteai să-l grăbești și efectiv stăteai cu frica-n sân ce se întâmplă acolo. Mai mult decât atât, este foarte bine pentru copii că nu merg prin frig de fiecare dată când au nevoie la baie”, spune Alina Lazariuc, educatoare la Grădinița numărul 1 din Broscăuți. Anterior generații întregi au învățat într-o grădiniță veche, cu toaletă în curte și care la un moment dat era în pericol din cauza alunecărilor de teren. O bună perioadă preșcolarii au învățat în școala gimnazială din localitate.

”Este o grădiniță ultra-modernă. Am așteptat de mult această grădiniță. Ne era foarte greu să ne desfășurăm activitatea în condițiile în care grupele de grădiniță erau în incinta școlii. Acum pot spune că avem condiții dintre cele mai bune”, spune Iuliana Apostol, directorul Școlii din Broscăuți, de care aparține administrativ, grădinița. La exterior noua grădiniță dispune și de un teren cu o suprafață specială pentru ca cei mici să nu se lovească când se joacă.

Grădinița la țară cu aparatură modernă

În grădinița de la Broscăuți învață peste 70 de copii, majoritatea preșcolari. Pe lângă spațiul frumos amenajat, copiii beneficiază și de mobilier nou dar și de material didactic modern. În clase și grupe sunt laptop-uri și videoproiectoare dar și cărți sau jucării. ”Ne ajută mult să ne desfășurăm activitatea în condiții bune. Îi ajută pe copii să-și deschidă orizonturile. Nu se mai poate spune că vin dintr-o lume mai puțin civilizată. Ajung să fie la curent cu ce este nou și învață în condiții de nivel urban. Ne ajută mult și pe noi în procesul didactic. Avem tot ce ne trebuie aici la grădiniță, este un circuit ideal”, spune educatoarea Alina Lazariuc.

Totodată copiii sunt curați iar elevii de la clasa pregătitoare au uniforme școlare. Directorul școlii și al grădiniței din Broscăuți, spune că este o nouă generație de părinți preocupată de educația copiilor. ”Deși suntem în mediul rural, la noi lucrurile se schimbă vizibil. Sunt părinți care au experiența străinătății, alții deși agricultori sau simplii angajați au început să-și schimbe mentalitatea. Poate și fiindcă suntem aproape de Dorohoi. Dar părinții investesc masiv în educația copiilor și în această situație vor și condiții. Iar noi avem noroc că le putem oferi.”, spune directoare școlii din Broscăuți. Inclusiv școala gimnazială din Broscăuți este considerată inclusiv de oficialii de la Inspectoratul Școlar Județean din Botoșani una dintre cele mai performante din lumea rurală.

REPUBLICA: Centenar Alternativ. Incredibilul discurs al ministrului Educației din România/Alex Vesa

Dragi români,

La 100 de ani de la Marea Unire putem afirma că avem o Românie Educată.

Educația performantă oferită copiilor face să avem o țară prosperă, inovativă și primitoare.

Elevii români sunt în top în ceea ce privește motivația, avem cadre didactice pregătite, care conectează cunoștințele predate la viața de zi cu zi, analfabetismul funcțional este la un minim istoric, școlile sunt sigure, bullying-ul este aproape inexistent, școlile din mediul rural au infrastructură la aceleași cote cu cele din mediul urban.

Direcțiile principale după care ne-am ghidat în educație în ultimii 100 de ani sunt:

o Egalitatea de șanse: am oferit acces la educație de calitate pentru fiecare copil din România;

o Centrarea educației pe elevi: ne-am concentrat pe educația primitivă de copii și nu pe menținerea și finanțarea aparatului birocratic;

o Libertatea de gândire: am respectat întotdeauna dreptul la opinie al elevilor;

o Descentralizare: am trecut de la un sistem de învățământ centralizat la unul descentralizat, în care deciziile se iau de către actorii implicați direct în proces (inclusiv de către părinți și elevi);

o Demonopolizare: am desființat monopolul de stat în planificarea educației, monopol care ducea la stagnarea calității.

Printre măsurile luate în ultimii 100 de ani se numără:

1. Autonomia reală a școlilor publice

Oferim autonomie organizațională, funcțională, bugetară și curriculară școlilor publice.

2. Număr de ore mai mare în CDȘ (Curriculum la decizia școlii)

Un procent mai mare al orelor în CDȘ ne permite corelarea mai rapidă a educației cu schimbările din piața muncii, conectarea școlii la nevoile din comunitate și duce la diminuarea inegalităților școlare.

3. Număr de ore mai mare la decizia elevilor

Oferim autonomie elevilor în alegerea orelor - în funcție de competențe, abilități și aspirații. Autonomia acestora în alegerea traseului școlar crește de la an la an, pe măsură ce avansează în școlaritate.

4. Susținerea sistemului de învățământ profesional dual

Am atras un număr mare de agenți economici în sistemul de învățământ profesional dual, cu precădere în zonele defavorizate. Măsura a dus la reducerea șomajului în rândul tinerilor.

5. Reducerea examenelor obligatorii

Așa cum se procedează în sistemul de învățământ finlandez, am redus numărul examenelor obligatorii.

6. Mobilitate în susținerea examenelor

Am introdus această măsură inspirată din practica internațională. Un elev - școlit acasă, în școala publică sau privată- se poate înscrie oricând la oricare dintre examenele naționale, cu condiția să fi trecut examenul inferior.

7. Autonomia profesorilor

La fel ca în sistemul finlandez, profesorii au libertate în ceea ce privește procesul de învățământ (predare, învățare, evaluare).

8. Desființarea titularizării

Această măsură a dus la atragerea constantă a celor mai competente resurse umane în educație.

9. Salarii în funcție de rezultate

Salariile profesorilor nu mai sunt acordate în funcție de vechime sau titluri birocratice. Acestea sunt corelate cu performanțele de la clasă.

10. Colaborarea cu mediul privat

Am atras parteneri privați (firme și organizații non-guvernamentale) în educație, cu precădere în zonele defavorizate.

11. Posibilitatea de a redirecționa o parte din impozitul pe venit/profit către școli publice/private

Permiterea acestei redirecționări din impozit a dus la creșterea bugetului instituțiilor de învățământ.

12. Liberalizarea de facto a învățământului privat

Școlile și grădinițele private nu mai sunt obligate să îndeplinească condițiile impuse de stat (cu precădere în ceea ce privește curriculumul)

13. Liberalizarea certificărilor

Desființarea obligativității acreditării de către stat a instituțiilor de învățământ și a programelor de studii a condus la creșterea diversității educației și înlăturarea modelării tuturor școlilor după chipul și asemănarea celor de stat. Astfel, am întrerupt sistemul comunist de planificare centralizată caracteristic monopolului de stat.

14. Finanțarea urmează elevul prin vouchere școlare

Practic, părinții își pot înscrie copilul la orice școală din oraș, publică sau privată, iar suma fixă per elev este decontată de Ministerul Educației Naționale.

15. Eliminarea taxelor și impozitelor în acest domeniu

Astfel asigurăm costuri mai mici pentru părinți (sau chiar deloc) și calitate mai mare pentru copii (datorită concurenței sporite).

16. Legalizarea homeschooling-ului

Părinții dețin stimulente pentru o educație de calitate oferită copiilor. Astfel, permitem să aibă această libertate în educația propriilor copii.

17. Revizuirea condițiilor de acreditare a organizațiilor de învățământ superior

Organizații care oferă educație de calitate -precum Universitatea Alternativă, Entrepreneurship Academy, Maastricht School of Management Romania- sunt acreditate de Ministerul Educației Naționale.

Închei prin a aminti un citat: „Cum arată astăzi școala, va arăta mâine țara.” Spiru Haret
Iar „mâine” -peste alți 100 de ani- cu siguranță România va rămâne o țară prosperă, inovativă și primitoare.

*Am scris acest articol inspirat de o postare asemănătoare a prietenului meu, Ovidiu Neacșu, vicepreședinte a ”SoLib - Societatea pentru Libertate individuală”.

REPUBLICA: Am vrut să mă fac profesor ca să cresc copiii cinștiți. Pentru mine, România este povestea propriei mele familii/Vasile Brașovanu

E 1921, 3 ani de când România e dodoloață. E anul în care vine pe lume omul cu care am cea mai veche legătură cu trecutul, bunica Tinca așa cum îi spuneam noi, deși numele întreg era Catinca. E anul ce aduce pentru mine prima legătură cu spațiul românesc, prima legătură afectivă și recunosc că și cea mai puternică.

Când eram mic și bunica venea la noi ori noi mergeam la ea și rămâneam peste noapte, neavând televizor sau radio, ci un bec ce lumina slab în bucătărioara veche de mai bine de 50 de ani, ne povestea despre trecutul ei. S-a născut într-o familie de țărani, la margine de sat, în locul în căruia noi îi spunem azi „la grădină”.

Într-o casă simplă, cu 2 odăi, un hol și prispă. Nu a avut jucării sau timp prea mult pentru joacă. La școală, deși a fost un singur an, știa să scrie și să socotească. Câțiva ani mai târziu, fiind deja căsătorită, războiul avea să-l ia pe bunicul Dumitru și să-l ducă departe de casă până în Rusia, aproape de Leningrad. Acolo, pe lângă ororile războiului, avea să trăiască și ororile lagărului. Prea multe nu ne spunea bunica, povestea se termina cu bunicul revenit acasă la final de război. Până acolo însă satul trecuse de la ocupație nazistă, cu soldați care erau foarte disciplinați, la ocupație sovietică, oamenii din spatele uniformelor militare făcând prăpăd în cale. O parte dintre săteni, auzind zgomotul motoarelor de tanc, fie se adăposteau în pădure, fie în beciuri sau podurile caselor. Bunica n-a făcut excepție, de cele mai multe ori luând animalele și plecând spre pădure.

Războiul a secat satul de bărbați. Din partea tatălui, unul din frații bunicii a rămas pentru totdeauna pe front, nimeni nu ar putea spune unde mai exact. El e în amintirea milioanelor de oameni uciși de un război care pentru cei din Sinești nu era al lor.

Un război care a lăsat pe lângă amintiri dureroase și pierderi de neînlocuit tranșee și muniție. Aveam vreo 8 ani când toamnă fiind, mergeam cu ai mei la strâns bureți în pădurea de lângă sat.

După vreo 2 ore de mers prin roua dimineții și de căutat printre frunze ajungem într-o poieniță unde dăm peste niște șanțuri care însă nu par a fi cursul unui râu. Ceva mai încolo bârne mâncate de ploaie, vânt și carii par că susțin săpăturile în pământ. Îi întreb pe mama și tata ce sunt pentru ca răspunsul să mă facă să fiu curios pentru prima oară despre ce au însemnat evenimentele din perioada anilor '40: sunt șanțuri de apărare din cel de-al doilea război mondial. Ajung acasă, caut printre atlasele surorilor și găsesc câteva hărți cu linia frontului. Uitându-mă atent văd cum în '44 frontul a trecut prin locurile pe care le-am luat la pas.

Cam aici se opresc poveștile despre război cât și despre pacea care i-a urmat. Mai apoi legătura mea cu țara a venit prin colectivizare și ce-a însemnat ea pentru bunici. Bunicul din partea mamei a devenit brigader la colhoz, bunica lucra la colectiv, bunicul din partea tatălui a devenit cioban. Pentru părinții tatălui viața avea să se termine în comunism.

Bolnavi și nevând parte de îngrijirea medicilor amândoi s-au prăpădit, tata și sora lui rămânând în grija rudelor. Comunismul a însemnat însă și șansa tatălui, neplăcându-i prea mult școala, să fugă de acasă și să facă școala de șoferi, ceea ce i-a adus o meserie. Rămas fără părinți o cunoaște pe mama, iar într-o seară, la sfatul lui bunicu' Sever cum îi spuneam noi soțului uneia dintre surorile bunicii tatălui, merge la părinții mamei cu o sticlă de vin și de rachiu și o cere de nevastă pe mama. În toamnă, după ce s-a făcut vinul, s-a ținut nunta. La scurt timp tata începe să plece prin țară la lucru.

Vine primul copil din familie, băiat, care însă din păcate pleacă mult prea devreme de lângă mama. O suferință despre care cu greu s-a vorbit și se vorbește în familie, un doliu pe care abia în terapie l-am simțit ca fiind încă prezent, multă emoție fiind încă prinsă acolo.

Au venit surorile, 6 la număr. A venit și casa cea nouă, făcută din furci de lemn, pământ și paie, ca mai apoi să fie zugrăvită și cu mult ciment și pietriș. De la căsuța cu 2 odăi, luminată cu gaz lampant, ai mei au construit cu mâinile lor o casă ce încearcă și astăzi să rămână în picioare în ciuda terenului care an de an tot o ia la vale cu un centimetru, doi. A venit vremea curentului electric, a primului aparat radio al familiei adus din Irak, a primului televizor alb negru ce a adus știrile vreme de mai bine de 20 de ani.

În toată aceste vreme satul a rămas întotdeauna la limita județului, la limita drumurilor el fiind capăt de linie. Autobuzul care făcea curse zilnice spre Iași amintea mereu acest lucru. Amintirile cu țara se dezvoltă atunci când îmi amintesc prima ieșire din sat: vizita la un orfelinat din Iași cu grădinița. M-am trezit la 4 dimineața pentru a prinde cursa de 5, m-a îmbrăcat bine mama, mi-a dat și o bertă până la școală pentru a mă proteja de viscolul de-afară.

De-atunci lumea mea s-a deschis și dincolo de granițele satului și ale dealurilor dimprejur. Lumea s-a mărit și când am văzut pentru prima dată munții, la 10 ani, într-o excursie cu școala la Lacul Roșu. Atunci am știut că toată viața voi fi îndrăgostit de brazi, piscuri, râuri de munte. A urmat apoi, 4 ani mai târziu, o excursie în Maramureș unde am cunoscut poeziile de la Săpânța. Tot ce vedeam, cunoșteam era nou pentru mine. Lucruri care încetul cu încetul m-au făcut să fiu conștient de țara în care trăiesc.

De ce am vrut să fiu profesor

Într-o zi, am citit în ziar despre un scandal răsunător: cazul „mătușa Tamara”. El a trezit în mine revolta față de ce se întâmplă în țara asta în care politicieni corupți conduc țara. În subsidiar, a apărut dorința de a face ceea ce-mi stă în putere ca astfel de lucruri să nu se mai întâmple, ca dreptatea să fie prezentă din Parlament și principalele instituții din țară, până la ultima casă din sătucul meu din Moldova. Tot cam pe-atunci a apărut gândul că vreau să fiu profesor pentru ca, lucrând cu copiii, astfel de experiențe să nu se mai repete în viitor.

Azi, în 2018, când sărbătorim 100 de ani de la marea unire, trecutul meu afectiv cu națiunea se oprește la 1921. Nu e un trecut glorios. E un trecut în care moartea se îmbină cu viața, în care neajunsurile trezesc în cei care au condus la formarea familiei ce mi-a dat viață pe de-o parte neputință, însă pe de altă parte tăria de a găsi puterea să meargă mai departe. Un trecut în care de la regimul comunist s-a făcut trecerea la un regim ce s-a vrut a fi democratic.

Pentru mine România e și povestea propriei familii și a propriei deveniri. Nu pot vorbi despre trecutul țării mele fără să fiu recunoscător propriului trecut afectiv trăit de cei care mi-au fost aproape în copilărie sau în viața de adult.

ȘCOALA9: Istoria care nu se predă la școală/Steluța State, profesor

De la Holocaust și metodele Securității până la câștigarea drepturilor femeilor, cunoașterea episoadelor istorice despre care manualele și profesorii nu le vorbesc elevilor ar oferi o imagine mai nuanțată – și mai reală – a României.

Prinși de festivismul centenarului Marii Uniri, uităm că istoria „de manual” a ultimilor 100 de ani nu e exhaustivă și multe episoade scapă printre crăpături. Școala9 a vorbit cu istorici, profesori și scriitori pentru a vedea care sunt o parte dintre aspectele pe care programa școlară le ocolește.

Istории din Pandemonium

Ar putea fi scris un manual întreg cu ce nu se predă la școală. Am tot povestit episoade necunoscute din istoria ultimelor două secole și unele dintre ele sună audienței atât de străin încât par din istoria altei țări.

Acum mulți ani, am deschis un șantier istoriografic pe tema separatismului moldovean din secolul 19. Citind documente pe care le citiseră și colegii mei din alte generații, am descoperit cu surprindere că unirea din 1859 nu a fost un proiect politic consensual, ci rezultatul confruntării dintre două părți. Unionismul era mai puternic, dar descoperirea a fost că separatismul se bucura de larg sprijin la Iași și în Moldova. Separatiștii se temeau că unirea va aduce decăderea Iașului și a Moldovei. Și au avut dreptate. Nemulțumirea lor a culminat cu o revoltă de stradă, în aprilie 1866, în care moldovenii s-au confruntat cu trupe trimise de la București. Despre această revoltă și despre separatismul moldovean nu se învață la școală. Lucian Boia a descoperit recent studiul meu despre separatism și s-a oprit asupra lui cea mai recentă carte a sa. Unii colegi – Dorin Dobrințu, Mihai Chiper – au dus subiectul mai departe. Alții, s-au prefăcut, în continuare, că nu există.

Și unirea din 1918 este tratată selectiv, triumfalist. Dincolo de istoria de ceremonie de acum, din anul centenarului, am citit și foarte multe lucruri interesante scrise de istorici mai tineri despre cum s-au produs, de fapt, episoadele unirii, despre ce s-a promis și ce s-a respectat. Înțeleg că istoriografia este conservatoare, că noutățile din cercetare ajung mai greu în manuale, dar, până la urmă, cât poate dura?! Această dezbatere nu am avut-o încă: care este perioada de decantare între momentul unor noi descoperiri sau reconsiderări și momentul integrării în manuale.

Subiectul abuzurilor și crimelor statului împotriva civililor este vast, sensibil și prea puțin atins în manuale. Privită din acest unghi, nici măcar istoria „epocii de aur a democrației”, perioada interbelică, nu arată bine. Din cauza dilemelor de securitate prin care a trecut România Mare, instituțiile de forță au primit atribuții extinse. De aici până la abuz, violență și crimă nu a fost decât un pas. Instituirea și permanentizarea stării de asediu în mai multe zone, în special în regiunile alipite în 1918, a fost cutia Pandorei pentru fragila democrație interbelică. Curțile militare au judecat civili cu bias etnic și politic, pentru delict de opinie și apartenență la organizații. Serviciile secrete au primit atribuții polițienești și judiciare. Politicul și instituțiile de forță au exercitat mari presiuni asupra instituțiilor din sfera publică și a administrației. În fine, ar fi multe de spus.

Subiectul cel mai ocultat al istoriei moderne este, desigur, prezența evreilor. Există un munte de cărți din care nu află că în România au existat sute de mii de evrei, care au pus umărul la dezvoltarea și apărarea țării. În orice carte occidentală bună despre România, tema este tratată pe larg. La noi se scriu cărți de istorie economică în care evreii nu se califică nici măcar pentru câteva fraze. Sau de istorie militară. Sau de istorie diplomatică. Or nu poate fi imaginată modernizarea fără contribuția evreilor la industrializare, la dezvoltarea sistemului bancar și a comerțului, la urbanizare, la alfabetizare și calificarea elitelor și așa mai departe. Contribuția culturală și politică a evreilor este, de asemenea, uitată. Cine mai știe astăzi de Moses Schwarzfeld sau măcar de Wilhelm Filderman?

Partea ce mai scandalosă ține de puținătatea și sărăcia intelectuală a discuțiilor despre Holocaust. Sunt facultăți de istorie în care subiectul este, în continuare, tabu. O gaură neagră. Violența antisemită la scară mare începe din secolul 19. Câtă lume știe de devastarea Templului Coral din București la 1866, în contextul dezbaterilor despre Constituție? Cine a auzit de pogromul de la Iași din 1899, când cartierele evreiești au fost devastate de militanți naționaliști? De dimensiunea antisemită a răscoalei de la 1907 vorbim? Dar despre pogromul de la Focșani din 1925 sau cel de la Oradea din 1927? Or despre atentatele cu bombă împotriva unor sinagogi și cele cu armă de foc împotriva unor lideri și ziariști evrei sau „jidoviți”? Ați auzit de masacrul de la Ploiești din noiembrie 1940, din timpul guvernării legionare? Sunt sigur că puțini știu că „rebeliunea legionară” din ianuarie 1941 a fost dublată de un pogrom, în București, și de un masacru, în pădurea Jilava. Ca să nu mai vorbim despre ce s-a întâmplat după iunie 1941. Zonele controlate de autoritățile române în teritoriile de peste Nistru s-au transformat într-un Pandemoniu, în care s-au produs atrocități inimaginabile. Toate aceste istorii ar deranja istoria triumfalistă în care ne complăcem.

Adrian Cioflâncă, istoric, membru al colegiului CNSAS

Prizonierii din Gulag

Elevii români știu prea puțin sau deloc despre adevărata Golgotă a prizonierilor de război români în Uniunea Sovietică. Evident, nu din vina lor. Și vorbim de străbunicii lor adică de părinții bunicilor care au luptat pe Frontul de Est. În unele cazuri, chiar a putut exista o legătură vie, nemijlocită, între aceste generații atât de îndepărtate. Între 200.000 și 300.000 de români au cunoscut experiența Gulagului sovietic, mulți dintre ei nu s-au mai întors niciodată acasă din cauza condițiilor foarte dure în care au fost obligați să trăiască, exploatării lor nemiloase, aceasta în ciuda tratatelor internaționale care stabileau în mod clar tratamentul la care trebuiau supuși prizonierii de război. Însă logica celui de al Doilea Război Mondial a fost una extremă (căci nici germanii nu și-au tratat prizonierii de război sovietici mult mai bine, spre deosebire de cum i-au tratat pe cei anglo-americani).

Treptat, și prizonierii români au fost eliberați. Cei care au acceptat să se pună în serviciul lui Stalin au constituit Divizia Tudor Vladimirescu (TV – marea majoritate a celor care au refuzat au denumit-o și divizia trădătorilor și vânzătorilor) și Divizia Horia Cloșca și Crișan. Experiențele prizonieratului la sovietici au fost descrise în câteva cărți extraordinare, care aparțin unor ofițeri din Armata Regală Română, de o înaltă ținută morală. În ciuda tuturor presiunilor la care au fost supuși, aceștia au rezistat tentației de a colabora cu comuniștii, de aceea au și petrecut în Gulag mai bine de un deceniu, revenind în Republica Populară Română abia prin 1954 sau 1955, au fost în continuare

considerați elemente „subversive”, supravegheați și rearestați, petrecând alți ani grei în Gulagul românesc, grefat după modelul său fundamental, cel sovietic. Numele acestor personalități ar trebui să-l poarte străzi din toate orașele României. Îi amintesc pe Radu Mărculescu (Pățimiri și iluminări din captivitatea sovietică), Aurel State (Drumul Crucii. Amintiri de pe fronturi și din gulaguri) sau Aurelian Gulan (Victime și călăi. Amintiri din Gulag).

În egală măsură au fost publicate și cărți care redau, prin intermediul istoriei orale, experiențele simplilor soldați români care au pățimit în Uniunea Sovietică, ale țăranilor din România, pentru că ei constituiau majoritatea soldaților români care au luat parte la toate războaiele în care a fost implicat Regatul Român. Ele au fost publicate de Ionel Opreșan (Infernul prizonierilor români în Rusia Sovietică – două volume). Unul dintre aceștia a fost izbit de sărăcia din URSS: „Rusia era săracă tare... n-avea ață, n-avea ac – să nu ai ață, bre!?”. O mărturie interesantă îi aparține și soldatului Vasile Gh. Baghiu (Prizonier în U.R.S.S.) Toate acestea și încă multe alte experiențe de Gulag le-am surprins în volumul Viața și moartea în Gulag (Vremea, 2015). De ce această enumerare de cărți și oameni? Pentru a dovedi că informația există și ar trebui integrată cumva în cadrul orelor de istorie. Avem iluzia că această imensă suferință (mii de ani de viață în cel mai bun caz irosiți aiurea) să nu fi fost în van, căci toți cei care au cunoscut experiența Gulagului sovietic (lăsăm la o parte valurile de deportare a basarabenilor și bucovinenilor după 1940, un subiect foarte vast care și el a fost tratat pe larg atât de istorici cât și de scriitori) au făcut-o pentru România și, în principal, pentru reconstituirea României Mari, pierdută în vara anului 1940.

Codruț Constantinescu, scriitor

Securitatea în manuale

Deși aparent se cunosc foarte multe despre Securitate ca instituție represivă a regimului comunist, foarte puține dintre descoperirile recente sunt incluse în programa școlară sau sunt diseminate în mediile educaționale.

Se preferă o imagine-șablon construită în special pe perioada abuzurilor din anii 50'-60' acțiunile Securității fiind identificate cu represiunea brutală prin eliminarea fizică a adversarilor politici. Prin comparație, există mult mai puțină preocupare pentru anii 70'-80' mergându-se până la considerarea acestei perioade ca fiind una de relativă relaxare a represiunii.

Or această perspectivă nu este numai greșită, ci și profund contrară realității. Amploarea represivă și metodele rafinate de control al societății au fost mult mai puternice după 1964, când nu se mai puneau problema eliminării fizice a oponentilor regimului, ci a exercitării unui control total asupra lor. Din acest punct de vedere consider că predarea unor lecții tematice despre funcționarea Securității în anii 70'-80' ar fi mult mai utilă, pentru că se pot ușor face analogii cu metodele de manipulare, control și suprimare a libertăților din zilele noastre.

Lecțiile nu ar trebui să privească aspecte abstracte (sistem de organizare, normative, periodizări etc.) ci prezentarea unor cazuri concrete care ar facilita înțelegerea mult mai ușoară și asimilarea ideilor principale. Se pot organiza ușor, pe baza documentelor din dosare, lecții deschise și se pot pune în scenă mici scenete care să arate concret care erau metodele de represiune utilizate.

Mădălin Hodor, istoric

10 lucruri care nu se predau despre drepturile femeilor

1. Istoria drepturilor femeilor, mai exact când și cum au avut femeile acces la educație, la piața muncii, la drepturi politice, la drepturi privind familia, la drepturi sexuale și reproductive ș.a. Mi-aș dori ca, după terminarea liceului, elevii să poată răspunde la întrebarea: când au avut femeile drepturi politice prima dată în istoria României?

2. Feminism și rolul acestui curent de gândire sau mișcare în raport cu drepturile femeilor și egalitatea dintre femei și bărbați. Acest curent de gândire a avut și are în continuare un rol major în viața femeilor încât e inacceptabil să nu fie cunoscută contribuția ideilor feministe la modelarea cetățeniei și a îmbunătățirii vieții femeilor.

3. Femei care au făcut istorie revendicând egalitatea în drepturi a femeilor cu bărbații, de exemplu Adela Xenopol, Ella Negruzzi, Sofia Nădejde, Ortansa Satmary sau Calypso Botez.

4. Decretul 770 din 1966 și efectele politicii pronataliste crunte asupra femeilor. Intruziunea brutală a statului în viața privată prin interzicerea avortului a dus la moartea a peste 10.000 de femei în România lui Ceaușescu. Necunoscând și această istorie riscăm să o repetăm prin promovarea unor

discursuri grosolane și a unor reglementări care lipsesc femeile de autonomie în a lua decizii privind viața lor.

5. Violența asupra femeilor ca încălcare a drepturilor femeilor și a drepturilor omului. Violența afectează în primul rând femei și copii, prevenția substanțială se face prin înțelegerea fenomenului, a efectelor sale și a faptului că un om nu are dreptul să exercite violență asupra unui alt om.

6. Parteneriatul dintre femei și bărbați în viața privată și cea publică – pentru a privi critic percepția cum că femeile se nasc cu un cip în minte care le spune cum să facă munci domestice și să îngrijească membri ai familiei, iar bărbații se nasc cu un altfel de cip care le transmite cum să fie lideri în viața publică și dependenți de femei în viața privată.

7. Egalitate dintre femei și bărbați, ca să înțelegem că aceasta se referă la drepturi, obligații și acces la oportunități, nu la faptul că femeile și bărbații trebuie să poarte aceeași mărime la pantof ca să arate că sunt egali. Discuțiile despre egalitate ne ajută să înțelegem că diferențele dintre femei și bărbați nu trebuie să devină deficiențe în viața publică, de exemplu știm că doar femeile pot naște, iar maternitatea nu poate fi motiv de concediere, că bugetul public trebuie direcționat spre creșe și grădinițe ca să nu scoată femeile de pe piața muncii, adică să le sancționeze pentru faptul că dau naștere etc.

8. Rolul asociațiilor de femei și feministe începând cu a doua jumătate a secolului al 19-lea până în prezent în avansarea drepturilor femeilor și modelarea politicilor publice.

9. Ce înseamnă concret egalitatea de gen, la ce ne raportăm când vorbim în prezent despre egalitate de gen și cum arată ea acum în România, în comparație cu alte state din Uniunea Europeană.

10. Solidaritate între femei și solidaritatea bărbaților cu femeile. Pentru ca viața femeilor să devină mai bună trebuie recunoscută diversitatea femeilor și cunoscute diferențele dintre femei în raport cu mediul de rezidență, educația, etnia, vârsta, orientarea sexuală. Femeile și bărbații au nevoie să învețe și lecția solidarității, nu doar a separării și că egalitatea de gen nu este un obiectiv doar al femeilor, ci și al bărbaților, dacă vrem ca lumea în care trăim să fie cu mai multă dreptate pentru membrii săi.

Oana Băluță, activist, conferențiar la Facultatea de Jurnalism și Științele Comunicării

Portret al scriitoarei-lipsă

Ani buni nu am știut că există scriitoare. Pentru că nu erau nici în manuale, nici înrămate, pe holurile școlii, literatura a avut multă vreme un chip masculin: fruntea înaltă a lui Eminescu, cravata lui Camil Petrescu, cearcănele lui Marin Preda. Deși o Hortensia Papadat-Bengescu, o Ana Blandiana mai apăreau din când în când, ele erau considerate o întâmplare: niște maci apăruți accidental în literatură, care compuneau „poezele”. Nu pentru că asta le-ar fi fost vocația și că fără literatură nu ar fi putut să trăiască.

Scriitoarele au fost mereu menținute la periferia vieții literare – mai întâi nu au avut acces la educație, apoi la slujbe care să le asigure independența financiară, mai târziu la recunoaștere prin premii, cronici, rezidențe. Ca să scrie și să primească recunoaștere, scriitoare ca George Eliot, surorile Brontë au fost nevoite să își asume identitate masculină sau să își ascundă preocupările; când scria în sufrageria comună, Jane Austen trebuia să pretindă că redactează scrisori. Umbra bărbaților care stabileau canoane, alcătuiau manuale a planat mereu asupra celor care, deși trăiau doar pentru literatură, aveau sexul „nepotrivit”; Titu Maiorescu considera că femeia se tâmpește cu timpul și cu toate astea el este în continuare studiat la școală, dar Sofia Nădejde – cea care l-a combătut, nu. Prea puțini știm că prima prozatoare din România e considerată a fi Constanța Dunca-Schiau. Câți au citit sau măcar au auzit de Sonia Larian, Lucia Demetrius, Alice Botez, Sorana Gurian sau Mariana Marin? Dacă e să mă gândesc în urmă, nu biografiile, nici numele scriitoarelor mi-au lipsit cel mai mult, ci povestea tenacității lor, cum au făcut ele față eșecurilor, îndoielilor, cum s-au construit ca scriitoare și cum a evoluat scriitura lor – acel portret interior care mi-ar fi permis să mă confrunt cu ele în propriile mele încercări de a deveni scriitoare. Și pentru că a afla despre scriitoare, a le studia operele e important nu doar pentru cei interesați de literatură, ci și pentru a avea o diversitate de reprezentări ale femeilor în viața publică, las aici o listă de scriitoare contemporane cu îndemnul să le citiți cărțile: Veronica D. Niculescu, Simona Popescu, Ioana Nicolae, Svetlana Cârștean, Angela Marinescu, Domnica Drumea, Simona Sora, Adela Greceanu, Adriana Bittel, Cecilia Ștefănescu, Ana-Maria Sandu, Andreea Răsuceanu.

Emanuela Ignățoiu-Sora, scriitoare

Drepturile omului, istoria minorităților și educația sexuală

Deși trăim în era internetului și oamenii pot obține foarte ușor informațiile care le sunt necesare, de cele mai multe ori copiii nu știu să caute informația cea mai bună. De aceea, consider că una dintre cele mai importante misiuni ale școlii românești, mai ales pentru a educa o societate viitoare, este aceea de a învăța copiii cum să își caute informația necesară pe internet, de a-i ajuta să acceseze informațiile cele mai bune și mai satisfăcătoare.

În altă ordine de idei, în contextul unei societăți care tinde spre marginalizarea minorităților de orice fel, de la minoritățile sexuale până la cele religioase sau etnice, consider că școala ar trebui să pună accent pe materiile prin care să instruiască elevii cu privire la cultura minorităților etnice din toată lumea, cultura popoarelor în general, cu accent pe cele migratoare, cele care sunt nevoite să plece din țările lor din diferite motive – astfel, elevii ar învăța să fie toleranți și respectuoși cu celelalte etnii cu care ar intra în contact.

În ceea ce privește minoritățile sexuale, ar fi imperios necesar să se introducă în școli educația sexuală încă din gimnaziu. Interesul elevilor privind viața sexuală începe încă din perioada preadolescentină și, având adesea acces nelimitat la internet, găsesc repede informații. De cele mai multe ori însă le găsesc pe cele eronate, iar din lipsa educației de acasă tind să pună în practică ceea ce găsesc online sau aud de la prietenii lor, și aceia de cele mai multe ori dezinformați. În situația în care numărul fetelor minore însărcinate în România depășește clar media europeană, consider foarte importantă introducerea educației sexuale în școli – și aceasta să fie predată nu de diriginți, ci de personal calificat angajat din organizațiile care se ocupă cu acest lucru.

Nu în ultimul rând, drepturile omului nu sunt cunoscute și mediatizate exact în rândul celor ce au nevoie de aceste informații. De aceea, încă există situații de discriminare și segregare în școală, la locul de muncă, la locul de joacă și lista poate continua: necunoscându-și drepturile, oamenii nici măcar nu încearcă să se apere, ei considerând că este o normalitate să nu ți se primească copilul în clasa A sau să nu fii consultat de către un medic din motiv că nu ești îmbrăcat curat. Ne întrebăm de ce există încă evacuări, de ce există încă copii neșcolarizați, de ce există încă abandon școlar, de ce există încă minore însărcinate? Există atâta vreme cât informațiile despre drepturile fundamentale nu ajung la cei care au nevoie să și le cunoască. Steluța Slate, profesor de limba romani

ZIARE.COM: Meritocratia - cadoul pe care ar trebui sa ni-l facem de Centenar/ Remus Pricopie, profesor

Expresia "Ai carte, ai parte" este atat de veche incat, de-a lungul timpului, a suferit unele transformari ale semnificatiei. Daca initial se referea la cei care aveau pamant, respectiv la cetatenii care erau inregistrati cu proprietatile lor in Cartea Funciara, ulterior a devenit esenta a ceea ce trebuia sa reprezinte beneficiile unei educatii serioase, adica recunoasterea profesionala si sociala.

[Pe aceasta tema recomand articolul publicat de Ovidiu Cornea in Adevarul de Cluj, 23 februarie 2016]

De câtă carte mai ai nevoie astăzi?

Ce s-a ales insa azi de aceasta expresie? In primul rand, frecventa utilizarii in discursul public a acestei "axiome sociale" a scazut semnificativ si a fost inlocuita de alte vorbe celebre, de tipul "scoala scoate tampiti". In al doilea rand, exemplele de neperformanta educationala, dar de "succes" social, profesional, politic etc., promovate cam pe toate canalele mass-media, au indus ideea potrivit careia se poate cuceri varful oricarei piramide, mergand pe scurtatura. Incet, incet, calea educatiei a ajuns sa fie perceputa ca una lunga, grea si care nu garanteaza succesul. Prin urmare, este nevoie de o abordare mai "flexibila" sau pur si simplu smechera, care sa-ti permita sa obtii ceea ce vrei. Mijloacele nu conteaza, ca parca asa ar fi zis Machiavelli.

Cel mai daunator este atunci cand aceste noi "adevaruri sociale" sunt validate de institutiile statului. Numirile pe diferite functii publice, administrative sau politice, care fac deliciul jurnalistilor si al telespectatorilor, prin avalansa de breaking news si fake news, din ce in ce mai des, releva faptul ca, DA, acest "adevar" - potrivit caruia scoala nu mai este relevanta - este confirmat de la cel mai inalt nivel.

Comentariile incep imediat: "A fost sofer si a ajuns ministru!", "A facut facultatea la 36 de ani!", "A terminat la universitatea aia despre care se spunea ca nu este acreditata si iata ca pana la urma i-a

mers!", "A avut nota 2,75 la titularizare, dar a ajuns sef peste toti!", "Nu se pricepe, dar invata el pe post, pana termina mandatul, ca nu-i chiar asa de prost". Si dupa atatea exemple "relevante", cand apare o harvardista, vorbitoare de limba romana, dar si de engleza, de parca ar fi facut gradinita vizavi de Casa Alba, devine subiect de glume sau de dileme: "Oare ce o cauta asta pe aici?".

Meritocrația și buna guvernare

NU, textul de mai sus nu este plagiat din Caragiale. Nu descrie o situatie de la sfarsitul secolului al XIX-lea. Este scris cu ocazia zilei de 1 decembrie 2018, la multi ani distanta de vremurile lui Nenea Iancu dar si de momentul in care, in lumea civilizata, a inceput sa prinda contur si, ulterior, sa fie conceptualizat, cam peste tot in lume, termenul de buna guvernare. Din anii '90 si pana astazi, literatura de specialitate, care este cunoscuta si in universitatile romanesti, abunda in teme legate de modul in care poti governa eficient o tara. Meritocrazia, alaturi de domnia legii, participarea publica, transparenta procesului decizional, responsabilitatea, predictibilitatea, reprezinta fundatia oricarei evolutii sociale si economice. Fara aceasta fundatie, nu vom fi in stare sa identificam o directie pentru tara. Fara o directie, mergem nicaieri.

Iata de ce, poate ca azi, la 100 de ani de la Marea Unire, si pentru ca nu am fost in stare sa o facem pana acum, ar trebui sa convenim macar asupra unui singur lucru: ca de aici inainte ne vom baza pe cei care cu adevarat pot sa conduca Romania pe o magistrala euro-atlantica si nu pe un drum de provincie, carpit pe ici, pe colo, prin partile esentiale. Dar pentru asta avem nevoie de profesioniști, oameni selectati pe principii meritocratice, care sa fie capabili sa tina directia acestei tari pentru urmatorii 100 de ani.

NU există o alta cale, NU există scurtături.

La multi ani, România!

Remus Pricopie este profesor universitar, specializat in comunicare publica, participare publica, educatie, politici publice si dezvoltare durabila. A studiat si efectuat stagii de specializare in noua universitati din cinci tari. A fost ministrul Educatiei si Cercetarii in perioada 2012-2014. In prezent este si presedintele Bordului Comisiei Fulbright US - Romania, vice-presedinte al Asociatiei Internationale a Universitatilor - IAU, presedinte al Forumului Academic Permanent Uniunea Europeana - America Latina si membru al World Academy of Art and Science (WAAS).

CLICK: 22 de copii, la un pas să doarmă în frigul din catedrală

22 de copii, la un pas să doarmă în frigul din catedrală

Unul dintre puștii a fost transportat de urgență la spital

Un grup de 22 de copii, condus de un profesor de religie, a fost găsit de pompierii din Alba, sâmbătă seară, în Catedrala Incoronării. Puștii veniți din Olt intenționau să doarmă în incinta catedralei, fiindcă nu ar fi avut cazare. Grupul sosise în Alba Iulia pe 30 noiembrie, iar unuia dintre micuții i s-a făcut rău și a fost dus la spital.

În timp ce profesorul care a organizat excursia spune că elevii ar fi urmat să doarmă la Seminarul Teologic, pompierii susțin că micuții nu aveau cazare

Episod incredibil de Ziua Națională a României! Un grup de 22 de copii, condus de un profesor de religie, a fost găsit de pompierii din Alba, sâmbătă seară, în Catedrala Incoronării. Puștii veniți din Olt intenționau să doarmă în incinta catedralei, fiindcă nu ar fi avut cazare. Grupul sosise în Alba Iulia pe 30 noiembrie, iar unuia dintre micuții i s-a făcut rău și a fost dus la spital.

Au între 11 și 14 ani! Elevii din comuna Dăneasa (Olt), însoțiți de un profesor de religie, nu vor uita prea curând excursia la Alba Iulia. Și nu doar pentru emoțiile sărbătorii de 1 Decembrie, ci și pentru faptul că au fost, se pare, la un pas să doarmă în Catedrala Incoronării. Au avut elevii soșii sâmbătă dimineață, la ora 3.00, cazare în orașul Unirii sau profesorul a fost atât de inconștient încât să plece la drum fără o organizare a excursiei? Potrivit pompierilor de la Inspectoratul pentru Situații de Urgență (ISU) Alba, grupul de copii nu avea unde să doarmă. "Unui copil i s-a făcut rău în catedrală. La sosirea echipajului de prim-ajutor,

s-a constatat că erau 22 de copii și un profesor, veniți la Alba Iulia, și care nu aveau cazare. Copilul a fost transportat la spital, iar ceilalți 21 și profesorul au fost cazați la Colegiul Național Horea, Cloșca și Crișan, unde li s-a oferit și o masă caldă", detaliază ISU Alba. Temperaturile coborâseră la Alba Iulia până la minus 14 grade, în timpul nopții, iar ziua s-au înregistrat minus 4 grade.

Ieri dimineață, grupul a plecat spre casă cu trenul, iar starea elevilor era bună, inclusiv a băiatului pentru care s-a solicitat intervenția medicală, scrie adevarul.ro. Profesorul - coordonator susține că elevii n-ar fi urmat să doarmă în frigul

din catedrală, ci la Seminarul Teologic. "Excursia a fost organizată de două săptămâni, avem bilete dus - întors, deci nu s-a pus problema că noi nu știm la ce oră este trenul de întoarcere", a declarat profesorul pentru alba24.ro. "Nu s-a pus problema să dormim în catedrală. Între timp ne-au preluat cei de la ISU, care spuneau că sunt organizați cu acest liceu și am fost de acord să mergem acolo. Am avut condiții foarte bune și le mulțumim", a adăugat el. Reprezentanții Inspectoratului Școlar Județean (ISJ) Olt au anunțat ieri că se va constitui o comisie de cercetare. „Copiii sunt bine acum, se află în tren, veniți spre casă”, preciza ieri, la prânz, inspectorul școlar Adrian Bărbulete, de la ISJ Olt. "Ei vor fi așteptați la gară de microbuzul școlar. Excursia a fost organizată pentru o zi, iar copiii ar fi trebuit să plece spre casă după ce-remonii. Ce s-a întâmplat exact nu știm încă, dar vom afla. Profesorul lor a vrut să organizeze un moment memorabil, numai că, din păcate, vor avea și amintiri plăcute, dar și neplăcute", a completat inspectorul.

Grupa de copii a fost găsită în catedrală de pompierii din Alba Iulia. Unul dintre ei a fost transportat de urgență la spital. Grupul de elevi a pornit ieri dimineață spre casă.

